

- 2) Republika Francuska pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.
- 3) Królestwo Belgii pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 344 z 23.11.2013.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 5 marca 2015 r. – Komisja Europejska/Wielkie Księstwo Luksemburga

(Sprawa C-502/13) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Podatki — Podatek VAT — Stosowanie stawki obniżonej — Dostawa książek cyfrowych lub elektronicznych)

(2015/C 138/10)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Soulay oraz F. Dintilhac, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę skarżącą: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: E. Chatziioakeimidou i A. de Gregorio Merino, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga (przedstawiciel: D. Holderer, pełnomocnik)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Królestwo Belgii (przedstawiciele: M. Jacobs oraz J. C. Halleux, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Stosując stawkę podatku od wartości dodanej w wysokości 3 % do dostawy książek cyfrowych lub elektronicznych Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, jakie na nim ciąży na mocy art. 96–99, art. 110 i art. 114 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, zmienionej dyrektywą Rady 2010/88/UE z dnia 7 grudnia 2010 r., w związku z załącznikami II i III do rzeczony dyrektywy i rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 282/2011 z dnia 15 marca 2011 r. ustanawiającym środki wykonawcze do dyrektywy 2006/112.
- 2) Wielkie Księstwo Luksemburga pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.
- 3) Królestwo Belgii i Rada Unii Europejskiej pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 344 z 23.11.2013.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 5 marca 2015 r. (wnioski o wydanie orzeczeń w trybie prejudycjalnym złożone przez Bundesgerichtshof – Niemcy) – Boston Scientific Medizintechnik GmbH/AOK Sachsen-Anhalt (C-503/13), Betriebskrankenkasse RWE (C-504/13)

(Sprawy połączone C-503/13 i C-504/13) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Ochrona konsumentów — Odpowiedzialność za produkty wadliwe — Dyrektywa 85/374/EWG — Artykuł 1, art. 6 ust. 1 i art. 9 akapit pierwszy lit. a) — Rozrusznik serca i wszczepialny kardiowerter-defibrylator serca — Zawodność produktu — Uszkodzenia ciała — Eksplantacja przypuszczalnie wadliwego produktu i wszczepienie innego — Zwrot kosztów operacji]

(2015/C 138/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Boston Scientific Medizintechnik GmbH

Strony pozwane: AOK Sachsen-Anhalt (C-503/13), Betriebskrankenkasse RWE (C-504/13)

Sentencja

- 1) Artykuł 6 ust. 1 dyrektywy Rady 85/374/EWG z dnia 25 lipca 1985 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących odpowiedzialności za produkty wadliwe należy interpretować w ten sposób, że stwierdzenie potencjalnej wady należących do tej samej grupy lub serii produkcyjnej produktów takich jak rozruszniki serca lub wszczepialne kardiowertery-defibrylatory pozwala uznać takie produkty za wadliwe bez konieczności stwierdzenia tej wady w konkretnym produkcie.
- 2) Artykuł 1 i art. 9 akapit pierwszy lit. a) dyrektywy 85/374 należy interpretować w ten sposób, że szkoda wyrządzona operacją chirurgiczną wymiany wadliwego produktu takiego jak rozrusznik serca lub wszczepialny kardiowerter-defibrylator stanowi „szkodę spowodowaną przez śmierć lub przez uszkodzenie ciała”, za którą odpowiedzialny jest producent, w sytuacji gdy operacja ta jest konieczna do usunięcia wady danego produktu. Do sądu odsyłającego należy ustalenie, czy w postępowaniach głównych przesłanka ta jest spełniona.

⁽¹⁾ Dz.U. C 352 z 30.11.2013.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 24 lutego 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden – Niderlandy) – C.G. Sopora/ Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-512/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Swobodny przepływ pracowników — Artykuł 45 TFUE — Równe traktowanie pracowników niebędących rezydentami — Korzyść podatkowa polegająca na zwolnieniu zwrotów kosztów wypłacanych przez pracodawcę — Korzyść przyznawana w formie ryczałtu — Pracownicy pochodzący z państwa członkowskiego innego niż to, w którym znajduje się miejsce pracy — Wymóg zamieszkania w określonej odległości od granicy państwa członkowskiego miejsca pracy)

(2015/C 138/12)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: C.G. Sopora

Strona pozwana: Staatssecretaris van Financiën